

I. HIEROGRAPHIA. DVCVM, ET ARCHIDVCVM AVSTRIÆ.

IRtuti nil inuium, Magnus animus, magno viro, sententiam veram & tanto dignam Principe, exprimit, Horatianæ conformem: in via virtuti, nulla est via. Hieroglypton, Symboli veritatem confirmat, Annibalis enim manus aut miles est, qui per inuias Alpes viam inuenit, per fractis, disiectisque aceto & igne saxis, quæ natura aduenis veluti de industria objecerat. Ne narrem uberius rem dignam memoria, in causa est, Historia T. Livij, digna lectione. Nec opus erat exemplo. Fit enim ut virtus aur ferat, aut domet omnia. Ita semper inuicta, semper victrix. Quod autem non semper fortunata, hoc fit æmulantium invidentia, aut conditione rerum humanarum instabili.

II. HIEROGRAPHIA.

Auspicabor iterum à Symbolo: Telum virtus facit. ita mihi placet, ut factum fortiter; ita, dictum Principis, sapienter. Nam principe futili, nihil est ineptius. Contrà, quid majus aut admirabilius, Principe in factis. claro? in verbis stupendo? De veritate nihil est dubij. Nam si arma defint, vir fortis, mordicus sese defendet, imò Alcibiates nondum vir. Cùm enim ab æquali humi stratus jaceret, expedit dentes, & increpanti, canum hoc esse, argute respondit: imò Leonum. Princeps, hîc, ut iritate virtuti, ipse furor, & iusta iracundia ministrat arma, corripit flagellum. Sic scilicet appellat Iunius palum, cùm minori bacillo, pensili & mobili. quo jam teruntur fruges, abolito tribulo, quod vehiculi genus erat, ad id, comparatum. Et passim in re subita, quæ fors offert, armant se passim, saxi, sudibus, & id genus armis non armis. Qui igitur in mentem Principis introspicit altius; is transibit; in ejusdem sententiam facile, uno exemplis conantis ostendere: Nunquam viro forti arma defutura, adfit modò animus, ad tuendam dignitatem, & vindicandam injuriam.

III. HIEROGRAPHIA.

Quid monstri hîc mihi in acie sistit? Femore tenus, truncus stat, non vir. Hic tamen, Princeps aijt, virum agit. Quam velim semiviros esse omnes hostes Majestatis Austriæ? Deus benè vertat omen. At Albertus, cognomento sapiens, in re seria non ludit. Nam vel mole reliqua, miles resisti hosti, vel integro femore propagat sobolem, etiamsi reliquis membris esset captus. Iam quotus quisq; militum pugnat? Magna pars, numerus est. Caput in duce exercitus requiritur: pedes in ductoribus ordinum: manus in milite. ut dux ordinet aciem: ductores ducant ad hostem: milites pedem & manus conferant. Huc sapienter sapienti propositum, auguror: melius sentienti, lubenter cedens.

IV. HIE-

IV. HIEROGRAPHIA.

Præcedit Symbolum, vt desint vires. Quem verò notet Princeps, obscurum est. aut potius, quem laudet, siue principem socium at inopem: aut militem temerarium, licet imbecillum. Animus enim est, non Laceri, qui virum fortem facit. Deiotarum Romani amarunt & laudarunt non propter vires, sed fidem. Qua de causâ antè, unius Pergami Regem pluris fecerunt, quam Macidoniæ aut Asiæ potentissimos Reges: & Regibus Ægypti in amicitia adæquarunt. Nec Carolus Quintus in Antonio Leiva corpus, ad animum suspexit. Nam facimus ferè quidquid volumus. & non tantùm nos, ipsi superamus, sed & hostes & fortunam & naturam ipsam: si omnino volumus. Tantum præsidij nobis est domi. Quod si vis major rectis conatis aduersetur; Laudatur tamen semper, velle iustum & arduum.

Ferdinandus Archidux Austriae Dux Burgundiae Stiriae
Carinthiae Carniole Wirttembergiae et Ferd. Imp. Fil.

Ferdinandus Archid. Aust. Dux Burgundiae Stiriae
Carinthiae Carniole Wirttembergiae et Ferd. Imp. Fil.

Carolus Archidux Austriae Dux Burgundiae Stiriae
Carinthiae Carniole Wirttembergiae et Ferd. Imp. Fil.

V. HIEROGRAPHIA.

Potentia fati magna est. ut ex Tiberio & Domitiano Imperatoribus populi Romani, manifestum fit. Horum enim Mathematicus imperium, alteri alter exitium, vaticinatus est. imò & sibi. Erat autem Mathematici illius nepos. Magna igitur est vis fati. Si non in animos; in fortunam & rerum successus atque eventa. Mysta noster, ter miserum hominem, qui aut naufragio enatarat: aut blanditia temporis & maris invitatus, laverat, in Balanam incidere (quantulo enim spatio à rictu abest,) qui alterum pedem in sepulchro habet? ostendit: & ut certi casuum, qui huic naturæ impendunt, incerti quorum, & quo tempore, in melius vitam commutemus: & diligentius nos commendemus. cujus providentia, longè potentior est, potentissima vi fati. (Necesse enim est primam causam, ut priorem; ita & superiorem esse secundam) graphice admonet.

VI. HIEROGRAPHIA.

Firmata, inquit Princeps, resistunt. & simul Navim, quasi digito commonstrat anchoris jactis firmatam. quam hinc procellæ, istinc venti, nequidquam impetunt. Omnem enim vim perfert, & elidit tempestatem. Si navis sua sunt fulcra, & quasi fundamenta in mari; nobis sacram anchoram oportet fixam esse in cælo. Sui enim quisque rectè stat Loco. Si aliò stat; aliò nititur. ut fursùm levia deorsùm gravia. Magistratus bonus, est Magister bonus. Felix civitas, & natio, cui obtigit. Felix fortunataque Austria, cui jam hæreditarius est. Felices nos, ad quos communitio bonitatis, & portio bonorum transit.

VII. HIEROGRAPHIA.

Hæc, non re alia, quàm numero, à proxima discrepat. Fortè tùm socios secum constantiæ & securitatis admonuit. Nunc se ipse stabilis: & adversus omnem vim, quàm cæli incommoda & maris discrimina referunt, se consilii dexteritate, ac animi constantia obfirmat. Nam lubrico in loco versamur omnes, quamdiu in terrarum orbe versamur: Principes etiam præcipiti, quo magis arduo & excelsio consistunt loco.

VIII. HIEROGRAPHIA.

Utrum hic obscurius? Symbolum an Hieroglypton? dictu difficile est. Ab hoc incipiam. Veritas est, quæ tabulam temporis sustinet. matricæ ancillatur effata. æquum enim est. & gratius est genetrici annosæ, obsequium filiæ, quam ancillæ. Est autem tempus, omnium vetustissimum. Nemo me repræhenderit, crediderim. Si pro foemina acceperem, quod indiscreti sexus est apud Latinos, masculi apud Græcos. Nam die apud utrosq; foemina est. & temporis momentum antiquissimum. Hoc fortassis ad rem non ita multum, sed malevolentiam rugentium, & invidentiam sciolorum nihil satis. Caterum tempus in tabula habemus: quo Ferdinandus tabulam signavit. Aggrediamur, Symbolum. litteræ sunt quin-

quinque, cum nota aspirationis. quæ conjunctæ nullam vocem constituunt: disiunctæ sententiam faciunt: verba singulæ, ex quibus oratio componitur. Nihil est novi in Germania; sed accersendus è Græcia, Oedippus aliquis, qui interpretetur. Ac quod aliæ sunt Græcorum Litteræ: ne accitus aut non veniat, aut non intelligat; fortiamur, quid dicamus. U. ut. T. tunc. (anno scilicet M. D. LVI.) H. hoc. E. ego. S. semper. E. ero. Quod autem ego sic conijciam (meliozem enim non rejicio enarrationem) facit Principis perpetua, etiam in re amatoria, non gravi solum, & constans animi Heroici constantia.

IX HIEROGRAPHIA.

In ipso Ponte Euxini ostio, trans Bosphorum Tracium, aut insulæ, aut scopuli duo sunt, Symplegades appellantur: coeuntium speciem, tam propinquæ sunt, deflexa paulùm acie intrantibus præbent. Unde jocus Martialis, & horror Euripidis. Hoc scopuloso & periculoso loco, si non se, militari habitu animum suum invictum Princeps statuit. anchoram jacturo similem. ut omnes intelligant, se ex statione; quàm à Deo obtinuit, non esse excessurum; sed defensurum terra & mari: imminet enim ex terra, mari. & quidem ut ipse loquitur absque metu. Magnus animus invicta mens. Nam hinc Veneti, istinc Turcæ semper incumbunt. Nos Principis exemplo, si in documento, præsidii non satis est, incitemur ad res magnas cum obeundas, rùm perferendas. Turpe enim est animo labi, etiam si undique circumstant dira & dura. Laudabile, imò & salubre, contra niti. Nam sæpe cedit fortuna virtuti: & si non cedat, victoriam quidem, sed cruentam relinquit, aut impeditam victori.

X. HIEROGRAPHIA.

Manus hæc insertum aut pastillum flores collegit. Ita nostræ non necessitati, verùm etiam ingenuæ voluptati natura indulget. in ingenti gaudio fecunditatis, tam variè ludens, ut nescias, pluribusne stellis coluceat cœlû, an florib. terra respergatur. Si tam liberalis natura, ac quasi prodiga rerum, faciliè nascentium, & nisi decerpas, dehiscientium primo, fluentium post, & perentium jam jam: quot enim non superant diem? quo spectet Mystæ Symbolum: sustine & abstine non satis intelligo. verùm quid est, nõ omnes peraq; salubres esse: nonnullos, si propiùs admoveris, nares offendere. Jam veneno coronã tinxit Cleopatra, (ut narrat Plinius) illudere volens cautiore Antonio, & omniã metuenti, principio belli Actiaci, nec nisi prægustatos cibos sumentis. Ergò procedete hilaritate, invitavit Antonium, ut coronas biberent. ut vel amentium, vel amantium ferebat consuetudo. qui decerptam de capite Reginae coronam haurire incipiens, opposita manu prohibitus est. En ego sum, inquit illa, care Antoni, quàm tu nova prægustantium diligentia caves. Adeo mihi, si sine te possem vivere, aut ratio aut occasio aut ingeniũ deest. Inde eductus è custodia, qui hausit è vestigio expiravit. Non nihil igitur causæ, est Mystæ præcipienti, in hac prodigalitate ludentis Naturæ: Sustine & abstine. Sed Mystica disciplina receptum est. aliud velle, & aliud videri velle. Flores igitur aut forme sunt, aut aliquid forma indignius: aut deniq; flores, non fruges. & id genus alta, quorum fastidium, dignius homine libero & ingenuo, quàm desiderium Naturæ enim flores & odores in diem gignentis, magna & palam admonitio est: quæ spectatissimè florent, citissimè marcescere.

K

XI. HIE.

Archidux Austriae

*Carolus Archidux Austriae Dux Burgundiae Stiriae
Carinthiae Carniole Wirtembergae Ferd. Imp. Fil.*

*Enochus Archidux Austriae Dux Burgundiae
et Maximilianus II. Imp. Fil.*

*Matthias Archidux Austriae Dux Burgundiae
et Maximilianus II. Imp. Fil.*

*Matthias Archidux Austriae Dux Burgundiae Stiriae Carinthiae
Carniole et Generalis Supremus Regni Hungariae*

XI. HIEROGRAPHIA.

Plinius non unius Delphini amorem erga puerum: quem dorso excepto veheret ad ludum litterarium, & reveheret; Sed plurium erga plures, commemorat. Quæ visa & à dignis fide, prodita memoriæ, fabulam Herodoti de Arrione, confirmant. cum & Musica Delphinem capi, usu compertum sit. Hic non puer, at Dea vehitur, vel occasio, vel fortuna. Velum enim hujus est: capillitium illius. Si igitur credibile est homines adamare, quod aliquando fuerint homines; non est à fide absolum, naturæ parere augustiori. Nam & hoc homines faciunt, ut par est. satis pro Hieroglypto. Nam de Bacchi severiori vindicta exstat Dialogus Luciani. Ad Symbolum accedo: Audaces fortuna juvat: Audacem & plusquam audacem Horatius facit, qui primus fragilem, commisit pelagoratem. Quantò audacior, qui sine rate? qui Delphinum equitat? Et non solùm periculo maris, verùm etiam lubrici piscis mobilitati salutem credit? Audacior longè profectò est. Navim enim gubernat ille: hic fertur & gubernatur à Delphino. Sed quantò audacior hic, illo; tantò audacior, qui fortuna fretus, longè instabiliori, cum mari, tum vento, ad res gerendas accingitur. ne dicam temerarius. Et foret ædepol temeraria audacia: si non juvaret, & consilio regeret fortunam. ut hic fortunata occasio, Delphini cursum, excepto in velum vento.

XII. HIEROGRAPHIA.

Solvit nos dubio Princeps. Nam quæ loquitur, Fortuna est: pila enim stat, ubi Poëtæ, propter mutabilitatem collocant: & quæ Poëtæ, in os ingerunt, effutit. Ego de Fortuna duos libellos scripsi, & scripsi Homerum non meminisse Fortis fortunæ. Et certè non meminit in tota Rapsodia. unde certè convincitur, hymnos alterius esse, in quibus fit Fortunæ mentio. Quemadmodum si Orphei essent omnia, quæ sub nomine illo feruntur, ut plausibiliori; Phocylides non tribueret Iovi, quæ ille fortunæ. Sortita nomen & numen Fortuna sero est. prudentium callida inventione, ut à vero Numine, in falsum fabulosumque nomen, contumeliam hominum averterent. Causantium semper Deos, si quid aliud, quàm ipsi vellent. Lege Senecam in Agamemnone, & Euripidem in Hecuba. quamquam nec hæc convitiis in Jovem abstineat, criminatur utrobique; fortuna. Palladas modum excedit, qui vitam hominum, fortunæ ludum appellat. Bupalus fortunæ signum, primus omnium, apud Smyrnæos effinxit. capitipolum imponens: altera manu, vocatæ Amaltheæ cornu. Nec refert, non eandem hic esse imaginem. Nam Tibullus & Ovidius in orbe statuunt, quos Mysta noster sequitur. Quod quisque sentit; de fortuna dicit & fingit. Archilochus anum facit, altera manu flammam gestantem, altera aquam significare volens omnium bonorum & malorum. Ovidius alibi cœcam vehi cisis, quæ cœci traherent equi, ludit. verè nihil aliud est Fortuna, quàm incerta rerum causâ. Hic, cujus causâ tam longa excurrit oratio, audax loquitur: Audaces juvo & non tam insolentes, quàm verè loquitur. Semper enim aut plerunq; sequitur fortuna virtutem: nec in arumnis, quenquam magis, quàm nos ipsi, criminabimur,

bimur, si sapimus. Et si quid nobis non tantum præter opinionem, verum etiam meritum eveniret. Jobi in mentem deberet venire, eodem animo adversa accipientis à Deo; quo animo prospera, accepta refert Deo.

XIII. HIEROGRAPHIA.

Ex duobus ramis, Lauri & Palmæ, orbiculari forma, in totidem diademata, coactis, videmus corallam: & legimus soli Deo gloria. Hac Hierographia *μακαρίτης* Archidux Ernestus, suam erga Deum pietatem, posteris testatam reliquit. Pacis enim & Belli, commoda & ornamenta Deo vindicanti, regnum cœli & terræ tribuit. omniumque, quæ laudem & gratiarum actionem merentur, soli Deo, piè ascribit. vulgata sunt. Utinam itare, uti sermone vulgata. Nihil enim boni in nobis est, aut è nobis; sed à Deo, fonte boni: & solo bono. verte te in omnes partes impie. Ad unã, simplicem, & primam causam, veniendum est necessariò. Si debetur Deo; reddatur Deo. Hoc est, quod tacens loquitur Ernestus. dignus longiori vita. Nam si haberemus Principes, qui nos, non tantum Legibus regerent, & armis protegerent; Verum etiam moribus præclaris informarent; Legibus non magnopere indigeremus. cum nulla sit efficacior lex, quam viva Lex, Rex.

XIV. HIEROGRAPHIA.

Amat victoria curam. inquit Mystra, & præmium Victoriæ, Lauream coronam, supra scopulum collocat alata. bravii instar loco conspicuo & eminenti. Nec tantum amat, sed imperat & exigit curam: præpete aliàs penna ad hostes transitura. Quod exercitus in ipsa victoria sunt casti fugatique? quot duces victi? quot reges subacti? solvit enim blandiens fortuna, ordines: mollit duces: depravat Reges. Ad Ravennam, imò & multò antè victores Galli, vel internecone deleti, vel paulò post. Italia magno accepto dedecore & detrimento, exacti. amisit ducibus. Epaminondas quoque ad Mantineam, hostibus acie superatis, lethale vulnus accepit. Alexander supervixit rebus à se gestis, & subacto Orienti; sed vitis victarum gentium de libutus, à se ipse degeneravit, & quasi victus est. Eadem pestis Pænos victores invasit, & Italia expulit. Si tanta difficultate, retinetur victoria; quanta cura & industria paritur? captæ enim feræ etiam mansuescunt. Quamobrem ad victoriam, cum acquirendam, tum custodiendam, omnes non ararii solum, verum etiam animi nervos intendere oportet; nec committendum, ut si quid aversi evenerit; nostra id culpa accidat. Nam opinio de nobis, multum apud cives, nec minus apud hostes, in utramque partem potest.

XV. HIEROGRAPHIA.

Alia figura Princeps eandem sententiam dilineat. quam nos jam, Poëtarum coloribus, depingemus. Perseus liberat Andromedam, expositam ceto. Andromeda, quam Nereides scopulo alligarunt, quod se cum de forma contenderet, est nuda. Cetus è mari mergens in hia prædæ liberator intervenit. aut intervolat potiùs (virgo enim insons erat. Cassiopes de filia ea errat jaçantia) succinctus talaribus Mercurii alatis. Nec, etiam si veniret citus, venit imperatus. Sed armatus erat galea Platonis, glad o
Mercuri-

Mercurii, & scuto Palladis, in quo esset caput Medusæ, ut tam sibi salutiforet, quàm hosti exitio. Cato igitur rigente in saxum, Andromedam solvit periculo, & sibi copulat conjugio. Ita, quæ, à Poëtis, accepi multis, ego paucis reddo. Quid ad Principem, aut Principis sententiam hæc fabula? Quod, ut Andromeda Ceto objecta; ita Hungaria, de cujus amenitate, felicitate & pulchritudine Historici & Geographi; sit exposita injuriis Turcarum. Quam qui in libertatem vindicaturus sit, festinet, ac celeret, advolet in tanto periculo necesse est; Sed ne imparatus, ne impar hosti, caveat. Et quod Dii de cœlo jam descendant, fugiant contagio mortali, immortales; descendant in Hungariam, adversus communem hostem Christiani Numinis & Nominis, Principes & populi; Casarémque levent auxilio. Medusæ enim caput foret, & siquid terribilius, Vindicta Dei, Turcarum Tyranno, concordia, & fœdus Christianorum, rigeret, quæ non ad conspectum modò, ut Cetus, verùm etiam ad ipsùm nuncium, sic fortè ad sententiam Mystæ accedimus. Sed quod paucos moveri aut suo, aut publico discrimine videamus; tibi pia precatone Deus, reliquam spem Hungariæ commendo, rogans atque obsecrans; ut sedem etiam nunc nomini tuo faventium, olim pietatis tuæ propugnaculum, à terrore, libidine & rapina Barbarorum liberet: & legitimo Casaris Rodolphi, famuli tui, domini nostri, imperio restituere digneris.

XVI. HIEROGRAPHIA.

Ciconias & Grues è longinquo venire concedimus Plinio. ne graves veniant, has æstatis, illas hyemis esse advenas, naturæ sagacitas est. Grues verò, nam harum aliquam confidere, in acervo armorum, video in expeditionem eligere ducem: servare ordines in itinere: quæ extremum agmen cogant, medium obtineant, primum ducant, esse veluti tribunos: Vigiles servare nocturnas excubias. Lapillum pede sustinentes, qui laxatus somno, & decidens, in diligentiam coarguat. Ceteras dormire, sub alis capite condito, alterno pede subsistentes. ducem erecto providere collo insomnem, & dare Mandata. solertioris, omnia, quàm brutorum animantium, naturæ sunt. Nam nos in rebus gravibus delicias agimus: in periculosis ludimus: in bellicis torpemus. Quæ causâ est Mystæ volucrum exemplo, ut, leviores his simus, veterno excitandi. Nam si quidquam moramur; morimur, aut vitam precariam retinebimus & vivemus, omni morte detestabiliorem.

K iij

XVII. HIE.

Archidux Austriae

*Mathias Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Stiriae,
Carinthiae, Carniole, Generalis Supremi regni Hungariae*

Mathias Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Stiriae, Carinthiae, Carniole, etc.

Maximilianus Archidux Austriae, Dux Burgundiae, etc. M. Mag. Equitum Theutonicorum

Maximilianus Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Stiriae, Carinthiae, Carniole, etc. Magnus Magis. Equitum Theutonicorum, ordinis S. Gregorii p. Germaniae

XVII. HIEROGRAPHIA.

Antè Marium, Lupi, Minotauri, Apri, Equi, cum Aquila erant, si qua militaria Romanorum. Aquila fuerat Persarum. ut ex Plinio & Xenophonte manifestum est. Draco Indorum & Scytarum. Post recepta etiam signa Principum, ut ex Dione colligitur: & jam olim etiam ducum, ut Stautius innuit, nisi annuat ad receptum morem Romanorum. Nam Apollonius Rhodius, suis duces insignibus insignit. Igitur & Principi nostro etiam si exemplum non haberet, licuit vexillo superponere, qualemcunque animantis effigiem: modò sibi sua constet ratio. Nam cum alii excitent militem ad virtutem, fortitudinem, vigilantiam, & imitationem ferarum, quas in signis ostentant; ipse gnarus virtutis & fortitudinis Germanorum, sociorumque, in Grue sua hæret: iterum atque iterum excitat: & sub eadem imagine, expediti consilii atque consilii rationes exigit. Dixi vexillo superponere. Nam licet pila sit, vel orbis, quo Isidorus Augustu esse usum, ut ostenderet orbè subactum; mediũ relucet à centro, aliis atq; aliis pilis ad circũferentiam usq; , è purpura, ut reliqua, cui aurũ intertexi ceperat. Caterum hoc signum, signum imperii, duæ Nymphæ nudæ, id est cæteris curis solutæ (quod satis habeat quod agat) qui potentem hostem habet, inter signa militaria & arma (satis enim non est habere, sed & oportet tueri) ægræ sustinent manibus, sustentant humeris. Si vix Dea ferendo sunt; qui nos efferendo? nisi nos Deum in auxilium advocemus? & nobis ipsi optulemur? satis dicit, quod factum vellet, Princeps.

XVIII. HIEROGRAPHIA.

Quemadmodum bonus paterfamilias, aut clarus Dux, idem atq; idem sapius hisdem inculcat: quibus videt, aut ingenium, aut animum deesse; ita Archidux, salubre iterat præceptum: Amat victoria curam. diversis semper ut apparet, ut removeret fastidium, simulacris. Jam enim duo Genii alati, signum Augustale admonent Palmæ: Orbem, inquam, à priori differentem, quod hîc folia, quæ Palmæ æquæ sunt, à centro ad peripheriam fluant: & aequitatis causæ æquos esse successus demonstrant: nec dubium fore exitum felicem, si nobis curæ sint successus. quod Grus super palmam sedens, non stertens, eructat.

XIX. HIEROGRAPHIA.

Si Laurus est scapus, in quo vigilat Grus, non satis discerno. ita nycto. Tres scapum circa in orbem tres laurum duci topiario opere, vel cæcus, etiam si nil de numero. si non viderit, senserit. Ita redolent cum frondes, tum bacca. Et fortè cæcus si de numero audiverit, melius nobis divinarit, ut illi fabulosè evenit: evenire solet, animo à sensibus abstracto, quid tres orbem, circa eundem diametrum velint, præsertim Laureati. Divisum enim si audierit olim, in totidem partes, orbem terrarum; conijciat veluti de palo suspensum universum orbem; explicatum verò in suas partes, ut divisione clarior sit, & habendi cupidos magis accendat. Cum autem Gruem audiet, teneri Scapi cuspidem; manus tollet, & hîc cura, omni aliarum rerum cura quæ non sunt necessariæ, posita, opus est, exclamabit. Hæc si cæcus viderit; quid nos hallucinari possumus, in hoc rerum usu; aut cæcutire, in tam molesti diuturnitate belli?

XX. HIE-

XX HIEROGRAPHIA.

Leonem qui antè non vidit; ex unguibus & rictu, hanc esse imaginem Leonis, animadvertet. adeò vulgatum est Leonem & omnia Leonis, spectare ad rapinam, impetum, savitiam. Hoc tamen sana, rapaci & edaci forma, Natura abdidit animum placabilem, beneficium, & generosum, magis quàm savum. Magna vis Naturæ, inter tam contraria, eminentis. Negat savire savitiam illam inter se Plinius. Hoc inprimis insigni cum probro hominum, non ita ulli animantium, ut sibi mutuo infestorum. Quod si ne fœminæ quidem mas, licet adulterii impatiens, ultra quàm irascitur; aut amor est, qui furorem lenit, aut animus plusquàm placabilis. Plinius addit, supplices audire & exaudire: multisquè exemplis auditu rem stupendam comprobat. Nec ita in circo reor. Leonem amiculo Græuli, objecto consternatum; ut hostem ignavum contempsisse. Nam rotarum stridor, Galli gallinacei cantus, naturæ sunt, tantæ feritati illudentis. In Thoas, & de quibus digna memoratu victoria est, aliàs fertur. ut laudem magis appetere, quàm prædam petere videatur. Hæc breviter de forma & natura Leonis: nec inepta, uti apparet, ad Symboli enarrationem, Fortibus resistit. Leo enim Archidux Maximilianus est, qui in carcere etiam animum retinuit invictum. & missis, à quibus erat vocatus in regnum, attractus in carcerem, Turcis, quos non injuria fortes appellat, animo Leonino sese objecit toties. majori virtutis, quàm fortunæ gloria.

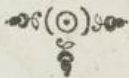
XXI. HIEROGRAPHIA.

Castris positis, Militemus inquit. Mascula, imò & magna vox, dignaque tanto Principe. Quid ergo? inquires, omnianè sunt in castris posita? Minimè verò: sunt enim ut gemina Reipub. tempora; ita diversa belli & pacis studia. optatiora quidem hæc, sed & illa clariora. nec minus necessaria: cum tantum quisque tenet, quantum manu tenere possit. præsertim vicino, cui satis causla bellandi est causla dominandi. Rectè igitur, Militemus inquit, cum eò ventum est, ut Marte sit agendum, non discerpandum Lege, Hæc enim Lex est, non à nobis inventa, sed à natura lata: & insita in indole animantium etiam reliquorum: Vim vi ut repellant. Et rectè nobis inquit. Quanquam enim ad nos propius in dies, furor hostilis penetret; nemo ferè ex sociis, ad commune incendium accurrit: solus Casar pro omnium pugnat salute. Caterum Pyrrhus castra metari primus docuit: & eo nomine, non postremum nomen, inter clarissimos belli duces, judicio Annibalis obtinuit.

XXII. HIEROGRAPHIA.

Quæ hæc virago? quam hasta armatam comitantur cicur Leo, & sus ferus? Si Circe, unde scutum Palladis? Si Pallas; Plutonis ubi gulea? ubi pro crista galeæ, ales Martius? Jam mamillare, sit pelliceum; non est Ægis, quam Virgilius & Euripides describunt, horrens monstrosi capitibus & distincta Laciniis serpentinis. Breviter nil Palladis video præter hastam, à qua nomen, apud Græcos invenit: & scutum capite Gorgonis

gonis insigne. Ad Circem ferarum domitricem, aut efferantem homines comites propiùs spectant. Et hanc nec cassis, si tamen non est caliendum, capitis istius tegumen: nec hasta dedecent. Sarmatarum enim Regi nupsit: & sublato Veneficiis viro, ausa est, in viros usurpare tyrannidem. ut non providè; sic nec prosperè. Regno enim exacto in Italiam abiit exulatum. Hæc refero, ut ostendam, arma decere Circem quoque. Quod si Symbolum pateretur; Circe esset. Nunc, Frangit & attollit, licet Historicè de utraque dici posset. Hasta frangit comminuit, delet: & scutum, attollit, sin, contra majorem vim, defendendi gratia; Mysticè Pallas frangit hostem, id est sapientia, cujus illa præses est, temeritatem in dictis & factis tollit: & attollit, in Luce collocat, digno statuit loco, rectè consultata & fortiter facta. Quid igitur Mystra sibi augustius quippiam arrogat? Non ea est mens Principis modestissimi; sed per sapientiam Dei, justissimam Cæsaris causam, ab injustis armis Turcarum derimentis, pollicetur sibi victoriam, de potentissimo Tyranno Asia, Africa & Europæ. Nam Plato in Cratylo, de Pallade, ex Jovis cerebro, nata, ea scribit, ferè, quæ nostri Theologi, de Verbo æterno, Mentis æternæ, multùm differens à Luciano, qui partum illum, in quodam Dialogo per contumeliam, describit. Jam per Leonem, Turcam intelligit. Per suam, eequem? alios percunctare. Ego enim à convitiis, calamum meum libenter abstineo.

Archiduces Austriae

Carolus Archid. Austriae Princeps

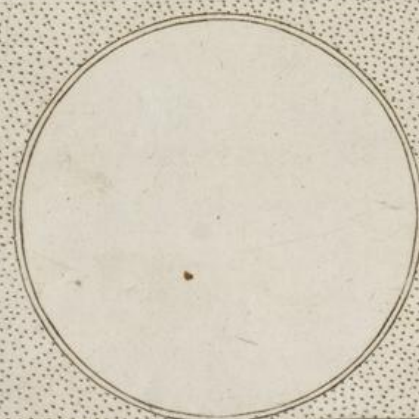
Albertus Archid. Austriae Dux Burgundiae

Hispaniae Philippi II regis Filius

Stiriae Carinthiae Carniole Com. Habs.

Ferdinandus Archid. Austriae Carinthiae Dux Stiriae
Carniole Wirtembergie

XXIII. HIEROGRAPHIA.

Duo erant olim ducum belli decora, ut ita loquar, momentanea. Græcis Trophæum, Romanis Triumphus. Plura militum, Romæ præsertim: & infra Triumphû decus, ducum quoque summa attingo. Video enim Trophæum hic depictum. Erat autem Trophæum, spolia hostium, truncatis apice arboribus & ramis arborum, fixa. ut Virgilius Mezentio casô ostendit. Momentaneum dixi cum Triumpho. licet enim diuturnius foret, aut defluere arma, aut labi vetustate arborem erat necesse. Reperti sunt, qui celarent ære, aut marmore scalperent. inconsulto consilio. Nihil enim ad perpetuandas similitudines efficacius est, memoria malefactorum. Excitabant Milciadis trophæa, Themistoclem. Et Persas eadem revocabant in Græciam. Romani devorare potuerunt, ignominiam & cladem, nece Crassi. & internecione exercitus acceptam. Signa verò Crassi, id est, memoriam repetunt: & his redditis Augustus quiescit. Oportet exstare monumenta Virtutis. Deus Bone? & quod monumentum clarius? vivacius, perennius, Historia? vero, unico & solido monumento rerum gestarum? Triumphus & Trophæum, M. Ciceroni, videntur, ut sunt, ludicra pænè puerorum. Nec Princeps, Melitemus inquit, quasi non alia spe, quàm Trophæi. abest ea Levitas, à tanta gravitate; sed ad milites, si non oratio: ratio efficax est, impigrè pugnandi Spolia hostium, sive in medio posita, sive de arbore iuspenf. Prædam ea colluvies. Pauci sunt qui laudem petunt, abolita consuetudine Romanorum, pro aris & focis non tam pugnantium, quàm sese devotentium. quod fieri necesse est, ubi mercede conducuntur, non amore in patriam ducuntur. Quemadmodum igitur Cyrus Minor, maxima Græcis promittit, quibus Erasmus scribit Germaniam ex Germania exciri posse; ita mercenario militi prudens dux, quibus inhiat, spoliâ hostium demonstrat.

XXIV. HIEROGRAPHIA.

Jafon est, quem cernis, sparum lava, vellus aureum sublata dextera tenere: & dextro pede draconem calcare, velleris aurei custodem: manu dextera securum, sinistra habere ignivomos victos & in domitos tauros. Ita ex una imagine colligimus breviter, quæ vix legimus apud multos Poëtas, omnia. Multis post seculis, quàm hæc aut facta, aut ficta sunt, Philippus, quem non falsò cives, Bonum appellarunt, Dux Burgundiæ, Ordinem Procerum lectissimorum instituit, & vellere aureo insignivit: non abs ullo fastu, sed animo religionis servandæ, propagandæq;: ut ex Epitaphio ejus, ne fictum in gratiam, aut metu expressum testimonium videatur, liquido apparet. Nam memor infaustæ expeditionis Hungariæ, jam tùm posteris ostendebat viam, non in Colchidem, sed in universam Asiam, recepta Europa, transeundi. cujus opes Turca veluti Draco, præreptas & præclusas nobis servat. Nam ut Jafon, non solus, at sociis totius Græciæ Principibus, in Colchidem pervenit; ita duci expeditionis arduæ, & jam necessariæ: non enim in Colchide quærendus est hic Draco, sed foribus nostris propulsandus. opus est subsidio & societate Principum

cipum

cipum & Civitatum, totius Christiani nominis, omnium. ut pluribus P. Jovius nequidquam docet. Et quemadmodum Jason, non mari tantum, sed & terra jactatus fertur; haud aliter Turca terra marique, ne habeat, quò se vertat, incusso & illato undique terrore, oppugnandus est. Nunc dum terra bellum trahimus, aut mari ducimus; ipse vires in unum contrahit, & facile sustinet impetum. imò cum non pugnet qui deberet, sed qui cogitur: & alter alterius prelium ociose spectat, singulis aliquid præripit. ac in Medeam, id est, recta consilia sequamur, & in commune conferamus vires; quod rationi consequens est, non vaticinor. sed vereor. Brevitati studeo, & fugio querelas: quid enim tibi fastidium pariam? aut mihi molestiam, nihil Reipub. profuturam? Præcipientes enim ruimus, in mutuam perniciem, bellis intestinis. Hic prolixior fui studio Mysta: cujus consilium Hierographia expressum, est salubre & necessarium. Ac ne consilio aliquid desit; Symbolum (Assiduitate) ad Hieroglypton accedit. Nam consilio quidem opus est antè factum; sed à facto non cunctandum. studio, assiduitate, diligentia, potius maturandum. Horum si fidem Christianis facere, Christianus Princeps posset; Turcas, verè Tauros: sunt enim nostrorum multi, qui in belluinam degenerarunt naturam, qui Turcæ ancillantur. imò hoc est robur, hæ vires, (hoc præsidium Draconis) etiamsi ignem & Martem spirarent, nullo negotio subjugaremus, & frangeremus spiritus. Ac ne nascantur, ex dentibus gigantes, id est, posteri majoribus potentiores. ut à contemptis initiis, in hanc immanitatem, Tyrannis primùm contempta evasit; abruptenda omnis societas, rescindendum omne fœdus, inferendum uni ab omnibus bellum est: & malum omnibus infestum, ab omnibus eradicandum. Sic sic aureum Vellus, aut sub hoc nomen, incredibilis Orientis semper divitis, nunc nostra miseria ditati, opes, cum ingenti perennique nominis gloria reportabimus. qui nunc inter nos non minori periculo, de mutuo exitio decertamus. Quantum civilibus aut socialibus bellis, auri, sanguinis, Virum, exercitus, falsum est? Cadmæ tamen victoria vicerunt. omnes, si qui vicerunt. Nec tamen, qui vel suo vel alterius periculo sapiat.

XXV. HIEROGRAPHIA.

Legitimè certantibus, inquit Mysta: & per coronam auream, trajicit geminos Palmæ ramos. Nam in ludicro certamine, palma donabantur Græci, aureo diademate cingebantur, cum aliis de causis, tum, ut nunc regnandi. Ac divus Paullus quidem ad morem istum respiciens, extatur nos ad legitimè certandum Spirituale illud certamen, cum Carne, Mundo, & Diabolo. proponit præmium coronæ nunquam marcescentis. Non quod operæ debitæ, ulla debeat merces: aut non satis sit præmii, in ipso Dei servitio & cultu; Sed quod animi hominum invententur præmiis: & licet non debita, Virtuti & Pietati Deus præmia rependat. Hinc Mysta cum præmia proponit, tum ea distinguit quoque. Alia enim sunt præmia justa & hujus vitæ: & alia aternæ. Proponit autem eodem consilio, quo Paullus. quo bonus legum aut lator, aut gubernator. & ut beatitatis aternæ gratia, haud dubiè & foelicitatis Reipub. Nam

Nam non minima felicitas Magistratus est, parentis virtus. Et de virtute, est jucundissimum certamen. si virtute certatur; & non uter potentior, sed melior evadat. In bellum aliàs non bellè ruimus: & necessarijs armis honestam aut piam causam præterdimus. cum ne cum perduelle quidem, nisi piè & justè bellandum sit. imbecilliori etiam, nisi necessariò. Non enim semper benè fit, quod benè: nisi etiam tempestivè. Pollentiori nisi non solùm quid possit, sed & quid debeat, consideret. Debet autem in judicium adhibere rationem, non libidinem. Nam, quam maximè appetit, gloriam amittit semper: quæ enim est gloria, cum scelere in justitia, immanitate conjuncta? nonnunquam, & quod vult invadere, imperio excidit: quod enim validissimi exercitus, exigua manu fusi fugatiq; sunt? His de causis Princeps ætate florens & studio Reipub. incensus; præmia non tollit, sed relinquit certantibus legitimè.

